

ΕΤΟΣ 53ον

4 Σεπτεμβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (2727)

Η ΕΠΙΓΕΙΑ ΑΝΕΣΗ

«...μή οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καί πιεῖν;»

Ἔνα ἀπό τά συμπτώματα τῆς ἀρρωστημένης ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι καί ἡ ἀμέλεια καί ἡ ραθυμία γιά τά πνευματικά. Ἔχομε μιά ροπή γιά τό βολικό, τό εὐχάριστο καί τό ξεκούραστο, καί γι' αὐτό πού φαίνεται πώς εἶναι πιό κοντά στίς αἰσθήσεις μας. Μέσα σέ ἕνα τέτοιο κλίμα ἀπαρνούμεθα τό πνεῦμα τῆς θυσίας καί τῆς αὐταπαρνήσεως. Ὁ ἄνθρωπος ἀποχαυνώνεται πνευματικά καί ψυχικά καί ὀδηγεῖται σέ μιά πνευματική ὑπνηθία. Σ' αὐτό συμβάλλει καί ἡ δομή τῆς κοινωνίας μας, πού ἔχει σάν ἰδανικό τήν εὐμάρεια καί τήν κατανάλωση τῶν ὑλικῶν πραγμάτων. Αὐτό τό μεγάλο κίνδυνο χρειάζεται νά τόν πολεμήσουμε γιά νά μή χαθοῦμε πνευματικά. Ἔνας μέγιστος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος, νά τί ἔλεγε πάνω στό σημεῖο αὐτό.

Τί ἔλεγε ὁ ἅγιος Ἐφραίμ γιά τήν ἐπίγεια ἄνεση;

Δέν θά ζήσουμε αἰώνια πάνω στή γῆ. Ἐάν κάνουμε μιά ἐσχατολογική θεώρηση τῆς ζωῆς μας θά τό καταλάβουμε αὐτό. Πατρίδα μας εἶναι ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη κανεῖς δέν θά μπορέσει νά μᾶς βοηθήσει. Οὔτε οἱ συγγενεῖς μας, οὔτε οἱ φίλοι μας. Ἀπό τή ζωή αὐτή πρέπει νά φροντίσουμε γιά τόν ἑαυτό μας. «Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου γίνεται αἰτία πολλῶν ἀγαθῶν. Ἐνῶ ἀντιθέτως, ὅστις δέν ἔχει φόβο Θεοῦ ἐν ἑαυτῷ κοιμᾶται ἀμερίμνως, ἀμελεῖ τά ἔργα του, περιποιεῖται τά πάθη του, εὐχαριστεῖται εἰς ἀναπαύσεις, ἀποστρέφεται τήν ταπεινώσιν. Τίς δέν θέλει ἐλεεινολογία τόν τοιοῦτον;».

Στή νωθρότητα νά ἀντιτάξουμε τή βία. Δέν πρέπει νά δειλιάσουμε, οὔτε νά σταματήσουμε τόν ἀγῶνα μας. Ἔς προφυλάξουμε τίς αἰσθήσεις μας γιά νά μήν τίς ἐκμεταλληθεῖ ὁ ἐχθρός τῆς σωτηρίας μας. Ἡ ἀδυναμία μας εἶναι μέγιστη, ἀλλά ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ μεγαλύτερη. Νά ἰκετεύσουμε τό Θεό νά ἔλθει ἀρωγός στήν προσπάθειά μας· «Πρόσελθε, ῥοιπόν, πρὸς Αὐτόν μετὰ θάρρους, πρόσπεσαι, στέναξον, κλαῦσον καί εἰπέ πρὸς Αὐτόν· Σῶσόν με τόν ἀμαρτωλὸν ὅτι πρὸς Σέ κατέφυ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2–12)

Ἡ ἄσκησις τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. **Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναικα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳ ὄψωνίους ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἄλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

γον». Αὐτὸ τὸ μεγάλο ὄπλο χρησιμοποίησαν οἱ Ἅγιοι καὶ βγήκαν νικητές στὸν ἀγῶνα τους.

Ἡ περιποίηση τῆς σάρκας

Ὅσο περισσότερο περιποιούμεθα τὴ σάρκα μας, τόσο περισσότερο αὐξάνουν τὰ πάθη μας. «Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρνηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη» (Λουκ. 21, 34). Οἱ μερίμνες τοῦ βίου δὲν ἀφήνουν τὸν ἄνθρωπο νὰ μεριμνήσει γιὰ τὴν ψυχὴ του καὶ γιὰ τὴ σωτηρία του. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ταλαιπωροῦσε τὸ σῶμα του γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ὀλιγώρος καὶ μαθητικός. «Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον» (Β΄ Τιμ. 4, 5), πῆγει ὁ Παῦλος στὸν Τιμόθεο. Νὰ εἶναι νηφάλιος κι ὄχι κοιμισμένος. Πάρτε, πῆγουν οἱ Πατέρες, σάν παράδειγμα τὸν χαλκὸ καὶ τὸ σίδηρο. Ἐάν ἀφεθοῦν χωρὶς ἐπεξεργασία, καταστρέφονται. Τὸ ἴδιο καὶ μιά ψυχὴ πού κυριεύεται ἀπὸ τὴν ἀμέλεια καὶ τὴ ραθυμία· «ἀκαθάρτης (ἡ ψυχὴ) καὶ ἄχρηστος πρὸς σωτηρίαν εὐρίσκεται» (Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, ἀποφθέγματα). Χάνει τὴ σκέπη τοῦ Θεοῦ καὶ γεμίζει ἀπὸ πολλὰ πάθη. «Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλήθων ὁ Κύριος εὐρήσει γρηγορῶντας» (Λουκ. 12, 37).

Ἡ ἀξιολόγησις τῆς ζωῆς μας

Ἄς φροντίσουμε νὰ ἔχομε μιά νηφαλιότητα στὴ ζωὴ μας. Δὲν ἤλθαμε στὴ ζωὴ αὕτη νὰ φᾶμε καὶ νὰ πιοῦμε καὶ νὰ διασκεδάσουμε. Εἴμαστε ἄνθρωποι προορισμένοι γιὰ τὸν οὐρανό. Ἐκεῖ εἶναι τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος μας. Ὁ διάβολος προσπαθεῖ νὰ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐσεῖς εἴσθε ἡ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπεράσπισίς μου πρὸς ἐκείνους πού μέ ἐπικρίνουν. **Μήπως δέν ἔχομεν ἐξουσίαν νά φᾶμε καί νά πιοῦμε;** Μήπως δέν ἔχομεν ἐξουσίαν νά περιφέρωμεν γυναῖκα χριστιανήν, ὅπως καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καί οἱ ἀδελφοί τοῦ Κυρίου καί ὁ Κηφᾶς; Ἡ μόνον ἐγώ καί ὁ Βαρνάβας δέν ἔχομεν ἐξουσίαν νά μὴν ἐργαζώμεθα; Ποιὸς ποτε ὑπηρετεῖ εἰς τόν στρατόν μέ δικά του ἔξοδα; Ποιὸς φυτεῖ ἀμπέλι καί δέν τρώγει ἀπὸ τόν καρπὸν του; Ἡ ποιὸς βόσκει ποιμνὴν καί δέν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ποιμνῆς; Μήπως τὰ ἴλεγω αὐτὰ ἀνθρωπίνως σκεπτόμενος; Δέν τὰ ἴλεγει καί ὁ νόμος; Εἰς τόν νόμον τοῦ Μωυσέως εἶναι γραμμένον, Δέν θά κλείσῃς τὸ στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει. Μήπως νοιάζεται ὁ Θεὸς γιὰ τὰ βόδια; Ἡ μιλεῖ ἀποκλειστικά γιὰ μᾶς; Πραγματικά γιὰ μᾶς εἶναι γραμμένον, διότι ἐκεῖνος πού ὀργώνει τὴν γῆν, ὀφείλει μέ ἐλπίδα νά ὀργώῃ, καί ἐκεῖνος πού ἀλωνίζει, νά ἀλωνίῃ μέ ἐλπίδα ὅτι θά ἔῃ μέρος τοῦ καρποῦ. Ἐάν ἐμεῖς ἐσπείραμεν σ' ἐσᾶς τὰ πνευματικά, εἶναι μεγάλο πρᾶγμα ἐάν θερίσωμεν ἀπὸ σᾶς ὑλικά πράγματα; Ἐάν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τὸ δικαίωμα νά μετέχουν εἰς τὰ ἀγαθὰ σας, δέν τὸ ἔχομεν ἐμεῖς περισσότερον; Δέν ἐκάναμεν ὅμως χρῆσιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὰ ὑπομένομεν ὅλα γιὰ νά μὴ φέρωμεν κανένα ἐμπόδιον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μᾶς ἀποπροσανατολίσει ἀπὸ τῆ ζωῆ, πού εἶναι ὁ Θεός, καί νά μᾶς βάλει νά δουλεύουμε γιὰ τὰ πάθη μας καί τίς ἀδυναμίες μας, πού εἶναι ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς μας. Ὅλα ἔχουν ἀρχή καί τέλος. Μόνο ὁ Θεός εἶναι ἀναρχος καί ἀτελεύτητος καί μπορεῖ οὐσιαστικά νά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο καί νά τόν στηρίξει στῆ ζωῆ του. Δέν εἶναι τὸ φαγητό καί τὸ πιτό πού μᾶς κάνουν νά ἔχομε ἀκμαιοῦτητα, ὅσο ἡ ζωντανὴ ἐπαφή μας μέ τὸ Θεό. Ἡ ὄντως ζωῆ εἶναι ὁ Θεός. Δυστυχῶς οἱ φιλόυλοι ἄνθρωποι ἔχουν ἀξιολογήσει ἰάθος τὰ πράγματα τῆς ζωῆς. Ἐκεῖνα πού φθείρονται τὰ ἔβαλαν στὴν πρώτη γραμμὴ κι ἐκεῖνα πού μένουν τὰ ἀγνοοῦν ἢ καί τὰ ἀμφισβητοῦν. Κυριαρχεῖ τὸ σύνθημα πὼς ὅποιος ἀποκτήσει πολλὰ ὑλικά ἀγαθὰ, αὐτὸς θά εἶναι καί ὁ εὐτυχισμένος. Ἡ πραγματικότητα ὅμως τίς περισσότερες φορές τοὺς διαφεύδει ὅλους αὐτοὺς πού πρεσβεύουν τέτοιες φροῦδες ἐλπίδες. Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καί τὰ χρήματα μᾶς ἀποξένωσαν ἀπὸ τοὺς ἄλλοιους καί μᾶς ξήραναν πνευματικά. Δέν θεράπευσαν τίς ἀρρώστιες μας οὔτε μᾶς βοήθησαν νά νικήσουμε τὸ θάνατο. Ἔγιναν μάλιστα αἰτία γιὰ νά δυστυχῆσουν πολλοί. Μόνο ὁ Θεός μπορεῖ νά δώσει στὸν ἄνθρωπο τὴν πραγματικὴ εὐτυχία καί ἄνεση στῆ ζωῆ αὐτῆ. Ἄς ἐπιδιώξουμε τὴν ἔνωσή μας μέ τὸ Θεό, γιὰ νά ζήσουμε πνευματικά. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

4 Σεπτεμβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Βαβύλα ιερομάρτυρος (†251), Μωσέως τοῦ προφήτου (1351 π.Χ.), Ἑρμιόνος (†117),
μίας τῶν θυγατέρων Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου· Ἱερουσαλήμ μάρτυρος καὶ τῶν υἱῶν
αὐτῆς, Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ Κουρούκλη τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1781).
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2 - 12. Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ιη΄ 23 - 35.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Σεπτεμβρίου, Πρὸ τῆς Ὑψώσεως.
Ἀπόστολος: Γαλ. ζ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17

« Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΦΩΤΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΑ ΣΚΟΤΗ »

«...Πρέπον καὶ εὐλογον εἶναι, ἀδελφοί μου, ἓνας δάσκαλος, ὅταν θέλει νά διδάξῃ, νά ἐξετάζῃ πρῶτον τί ἀκροατὰς ἔχει, ὁμοίως καὶ οἱ ἀκροαταὶ νά ἐξετάζουσι τί διδάσκαλος εἶναι...

Καί ὅχι δέν εἶμαι ἄξιος νά σᾶς διδάξω, ἀλλά, μῆτε τὰ ποδάρια νά σᾶς φιλήσω, διατί ὁ καθένας ἀπό λόγου σας εἶναι τιμιώτερος ἀπό ὅλον τόν κόσμον... Κάμνω ἐτοῦτο τό μικρόν καί περιπατῶ ἀπό τόπου εἰς τόπον καί διδάσκω τοὺς ἀδελφούς μόνον τό κατά δύναμιν, ὅχι ὡς διδάσκαλος, ἀλλά ὡς ἀδελφός· διδάσκαλος μόνον ὁ Χριστός εἶναι...

Ἔμαθα καί πέντε - ἕξ ἑλληνικά γράμματα καί ἔμαθα πολλῶν λογίων γράμματα, ἐβραϊκά, τουρκικά, φραγκικά... καί ὅλα τὰ ἔθνη κάλπικα τὰ πῦρα. Καί ἐγὼ πῦρα καθαρὰ, ἅγια καί ἀληθινὰ, λαμπρά καί ὑπερλαμπρότερα ἀπό τόν ἥλιον, τὰ λόγια καί τὰ προστάγματα τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅποιος πιστεύει στόν Χριστό καί τόν λέγει Θεόν καί κάμνει τὰ προστάγματά του, ὁπού λέγει τό ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐκεῖνος εἶναι καλότυχος καί τρισμακάριστος καί καμμίαν φοράν δέν θέλει ἐντροπιασθῆ. Καί διὰ τοῦτο πρέπει νά στερεώνετε σχολεῖα ἑλληνικά, νά φωτίζονται οἱ ἄνθρωποι, διότι διαβάζοντας ἑλληνικά τὰ πῦρα ὁπού λαμπρύνουν καί φωτίζουν τόν νοῦν τοῦ μαθητοῦ ἀνθρώπου...

Νά μαζευθῆτε ὅλοι νά κάμετε ἓνα σχολεῖον καλόν, νά βάλετε καί ἐπιτρόπους νά τό κυβερνοῦν, νά βάνουν διδάσκαλον νά μαθαίνουν ὅλα τὰ παιδιά γράμματα, πλοῦσια καί φτωχά· διότι ἀπό τό σχολεῖον μαθάνουν τί εἶναι Θεός, τί εἶναι ψυχὴ, σῶμα... Ἄν δέν ἠμπορῆτε νά βάλετε διδάσκαλον ἰδιαίτερον, νά διδάξῃ τὰ παιδιά σας ὁ παπὰς τοῦ χωριοῦ. Σεῖς, οἱ γονεῖς, νά στέλνετε τὰ παιδιά σας εἰς τὰ σχολεῖα καί νά τὰ παιδεύετε μέ χριστιανικά ἥθη. Καλύτερα νά τὰ ἀφήσετε πτωχὰ καί γραμματισμένα παρά πλοῦσια καί ἀγράμματα... Γιατί ὁ Χριστός λειτουργεῖται στά φωτῆ καί ὅχι στά σκότῆ».

Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς « Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>